

Kányádi Sándor: Sóhajítás

Kútnak lenni volna jó
utas-ítatónak,
diófának vagy a fán
fütytyentő rigónak.
Rigófütytyenek volna jó,
lenni bár egy hangnak,
jönni-menni volna jó
akár csak a harmat.

„Mi leszel, ha nagy leszel?” „Melyik egyetemre jelentkezel? Mi szeretnél lenni?” Ugye mindannyian hallottátok már ezeket a kérdéseket? Ahogy én is. És valahogy, mióta az eszemet tudom, mindig meg is volt a válaszom. Még beszélni is alig tudtam, a nagy kérdésre, hogy mi szeretnék lenni, azt válaszoltam, hogy „bojóc leszek a tévében”. És ahogy teltek az évek, gyökeret vert a lelkemben ez az álom, hogy bohóc leszek. Na persze, már nem cirkuszi bohócra gondoltam, sokkal inkább egy komikus színészre, aki jól elszórakoztatja az embereket, akik arra az estére, amíg a színházban vannak, elfelejtik minden bánatukat és önfeledten kacagnak.

Mikor aztán Isten 17 évesen megszólított, ezt a „bohóc” dolgot is át kellett gondolnom – sok mással együtt az életemben. Istentől nem néhány órára szóló örömet kaptam azzal, hogy Ő megváltott, megszabadított a bűneimből, hanem életem minden percét az Ő végtelen szeretetében élhetem. És ez igazi örömhír, ezért érdemes élni, ezt szívesen hirdetném egész életemben. Jelentkeztem hát a Református Teológiai Akadémiára, azzal az elhatározással, hogy Istent főállásban szeretném szolgálni.

Lelkészi diplomát szereztem, de igazabb ez az „Isten főállású szolgálója” titulus eddigi életemre. Ösztöndíjon voltunk Londonban, tanultunk, prédikáltunk, ifjúsági klubban szolgáltunk, hirdettük az evangéliumot, ahogy és ahol lehetett. De még a főzőmmel is Istent szolgáltam (legalábbis igyekeztem): Angliában dolgozó és tanuló fiataloknak tartottunk magyar vacsorákat, ahol a jó magyar ételek mellett Márk evangéliumáról beszélgettünk... Mikor hazajöttünk, tanítottam hittant, prédikáltam, gyülekezetet szerveztünk, templomot építettünk, és közben született öt gyermekünk – szülőnek lenni is hivatás! Ebben a hét fős „gyülekezetben”, a családukban szolgálni bizony sokszor nehezebb, mint pl. a Pozsonyi úti Református Egyházközségben, második szolgálati helyünkön volt (pedig ott a sok hittanóra mellett általában hetente két temetésen is szolgáltam...).

Igen. Isten főállású szolgálója vagyok. És hogy mi szeretnék lenni? Néhány éve olvastam Döbrentei Ildikó írását, ahol idős szüleiről beszél. Azt mondta róluk, hogy olyan emberek, akiknek a társaságában lenni nagyon jó. Olyan, mint mikor leülsz egy lombos fa alá, és a fa árnyéka felüdít, pihentet, új erővel tölt el. Olyan emberek, akiket mosolyogva, szeretettel és tisztelettel emlegetnek. Ez az! Ilyen ember szeretnék én is lenni! Így szolgálni Istent, mint az Ő lombos fája, akinek az árnyékában felüdülhetsz, megpihenhetsz, és új erővel indulhatsz tovább.

Ha Isten segítségével így tudnék élni, ilyenén tudnék válni, akkor bizonyosan egyszer engem is mosolyogva, szeretettel és tisztelettel emlegetnek majd.

Hogyan formáljuk újjá az iskola diákközösségét?

Mit lehetne tenni? Törtük a fejünket, hogy mit lehetne kitalálni számotokra. Egészen sok ötlet merült fel. De ehhez ti is kellene fogtok! Szeretném nektek kicsit feleleveníteni, hogy mi a diákpresbitérium, valamint hogy miért is vagyunk. Egyrészt megpróbáljuk orvosolni az osztályban felmerülő problémákat, valamint a változtatásokra való igényt közvetíteni az igazgatóság felé. Másrészt programokat szervezünk NEKTEK. Ez itt egy elég fontos szó, és idén figyelembe vettük azt, hogy minél jobb programokat ajánlhassunk fel nektek. Persze megvan a kockázata annak, hogy lesz olyan, amelyik nem nyeri el a tetszésedet. De biztosíthatlak titeket, hogy nagyon próbálkozunk.

A kitalált programoknál a legfőbb szempont a közösség építése és kovácsolása volt. No meg a sok lelkes és vidám résztvevő. Az első program így októberi időpontot kapott Sípos Dávid tanár úr vezetésével. A filmklub alapvető felépítésében annyit változott, hogy mindenki közösen megnézhet egy filmet. Majd arról beszélgetést folytathat társaival valamint Tanár úr vezetésével. Remélem, egyre nagyobb létszámmal.

Ezen programpontra kívül további ötleteket osztanék meg veletek. Felmerült bennünk egy beszélgetős teaház ötlete, ahova híres embereket hívnánk meg. Természetesen olyanokat, akik vallásos értékekkel rendelkeznek, de a médiában és a sportban is

helyt tudnak állni. A beszélgetések így érdekesek és élvezetesek lesznek.

Felmerült még egy zenélős, éneklős együttlét ötlete is. Itt alkalma nyílik mindenkinek, hogy megcsillogtathassa zenei tehetségét vagy énektudását. Sőt, ha úgy látja a közösség, akár egy iskolai zenekar is megalakulhat a lelkes tagokból. Csak gondolatok bele, milyen jó lenne a csendes napokon az iskolai zenekar kísérete. Vagy akár egy koncertjük az iskolában, vagy valamilyen rendezvényen.

Legutolsó ötletünk pedig a tánc ház szervezése. Elsősorban élőzenével és vetélkedőkkel. Remélem, hogy az eddig kitalált programok közül akad olyan, ami számotokra érdekes, és szívesen részt vennétek rajta. Természetesen az idei évben a nagyobb programok sem maradhatnak el, azoknál majd inkább az alaposabb megszervezésen lesz a hangsúly. Nem utolsó sorban a belső kommunikációt is szeretnénk fejleszteni, ezt észre fogjátok venni, és sokkal jobb lesz a tájékoztatás a felmerülő programokról. Az ötletek még nem fogytak el, bőven van még belőlük, mi lelkesek vagyunk. Már csak ti kelletek hozzá! A következő program a filmklub lesz. Remélem hogy sok-sok diákkal látjuk ott egymást.

Benkő Fanni, a DPR elnöke

Simonyi 100!

Simonyi Károly (1916-2001) születésének 100. évfordulójára a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Simonyi Károly Szakkollégiuma országos tanulmányi versenyt hirdetett. A fizika-informatika és kultúrtörténeti verseny országos döntőjébe iskolánk egyik csapata is bejutott. Október 19-én pedig a Bodoky Lukács, Gyimóthy András és Nopens Philip alkotta csapat végül megnyerte az országos döntőt is!

Gratulálunk a fiúknak és Ferenczi Alpár tanár úrnak!

Szeretettel meghívjuk

a Szentendrei Református Gimnázium

17. Tentamen gála műsorára,

melyet a Magyar Tudomány Napja alkalmából

2016. november 18-án, du. 16 00 órakor tartunk.

Holland cserediák program

Az első nap, amikor találkoztunk a holland diákokkal, alig tudtunk egymáshoz szólni, hisz nagyon félünk, hogy valamit rosszul mondunk. De hála a tanároknak és az általuk szervezett ismerkedős játékaiknak, hamar feloldódtunk, és nagyon jól éreztük magunkat az utána következő városnézéskor. Mivel a mi csapánk témája a Reformáció közelgő ötszázadik évfordulója volt, a második nap Sárospatakra mentünk, és a nagy múltú református gimnáziumban adtuk elő a prezentációinkat. Ezek után az iskola híres-nevezetes könyvtárát néztük meg, majd a titkos összeesküvéseknek is helyt adó pataki várat ismerhettük meg. Következő nap a Hortobágyra látogattunk, ahol sok érdekes madarat láttunk. Csütörtökön Budapestre utaztunk, és megnéztük a nevezetességeket, majd este a Dunán hajókázva csodálhattuk a kivilágított várost. A holland diákok másnap kora reggel utaztak haza, de márciusban újra találkozunk majd velük. Alig várjuk!

Szente Gréta 9.b

Going Green

Október 10-én a délelőtti órákban érkeztek meg a holland testvériskolánk diákjai. Tíz magyar tanuló izgatottan várta, és örömmel fogadta párját. Idén a környezetvédelemmel és az élhetőbb városok megteremtésével foglalkoztunk.

Ennek keretein belül látogattunk el Sárospatakra, ahol az ottani diákoknak adtuk elő az előre elkészített előadásunkat. Öt fontos témát dolgoztunk fel a környezetvédelem témakörben.

Este lehetőségünk nyílt arra, hogy társasozás és közös táncolás közben jobban megismerjük egymást. Természetesen nem maradhatott el a vicces, magyar illetve holland mondatok tanítása sem. Másnap korán indultunk tovább a Hortobágyra. Sok ér-

dekes programban volt részünk, pl. meglátogattuk a madárkórházat is.

Csütörtöki napunk az iskolában indult, ahol befejeztük a projektünket: elkészült a műanyag palackokból álló fa. Utána rögtön indultunk Budapestre, hiszen hollandjaink ezt a programot várták a leginkább a héten. A több órás szabadprogram alatt igyekeztünk minél inkább bemutatni nekik a fővárost. A napot esti hajókázással zártuk a Dunán.

Péntek hajnalban eljött a búcsú ideje. Szomorkás mosollyal váltunk el egymástól, és megbeszéltük, hogy márciusig tartjuk a kapcsolatot.

Törköly Kinga, Gajdos Dóri 10.b

A németes kaland...

Több hetes készülés előzte meg a német cserediákok érkezését. De megérte, mert élményekben gazdag időt tölthettünk együtt.

Szerdán érkeztek meg a diákok hosszú utazás után. Csütörtökön megismerték Szentendrét egy városismereti vetélkedő keretében. A mi csapatunk nyert! Pénteken Aggtelekre utaztunk. Hétfé-

gén minden család maga szervezett programokat. A csodaszép langyos őszi időt kihasználva mi szombaton Veszprémet, a Balaton-felvidéket, Tihanyt néztük meg és a balatoni bobbályán „pihentük ki” a kultúra fáradságait. Hétfőn a Bodor-majorban vettünk részt többek közt egy lovasbemutatón. Német nyelvű magyarázat volt hozzá, sok ismeretlen szóval...

Másnap Budapestre mentünk, délelőtt az Európapontban voltunk, és az Unióról tanultunk és vitatkoztunk. Ebéd után a Várban sétáltunk, ezután pedig hajóról nézhettük meg szép, de esőáztatta fővárosunkat. Szerdán a Skanzenben voltunk, kézmű-

ves foglalkozáson vehettünk részt. A kötött programot követően találtunk egy óriáshintát, ami egy idő után már nem lelkesedett a súlyunkért, főleg, hogy négyen álltunk rajta...

Csütörtökön az egész napunkat az iskolában töltöttük, még órákra is be-

mentünk. Előkészítettük az utolsó közös esténket, amelyen bemutattuk mindazt, ami az elmúlt kilenc napon történt velünk. Este vidám táncházzal zárult a program. Péntek délelőtt még értékeltük a programokat, és egy Magyarországról készített kvíz foglalta össze ismereteinket (még én is találtam benne

új és meglepő információt). Cserediákjaink délben mentek haza.

Azt gondolom, hogy nem én vagyok az egyetlen, aki hosszabb időre, akár életre szóló barátokat szerzett. Örülök, hogy részt vehettem a diákcsereprogramban, remélem, találkozom még velük.

Rudan Kata 10.b

A kémia szakkörösök a Kutatók Éjszakáján

Szeptember 30-án ellátogattunk a Kutatók Éjszakájára, amelynek az ELTE látványosi campusa adott helyet.

Az első programunk egy kémia laborban volt. Több csoportra osztottak bennünket, és minden csoport kapott valamilyen kísérletet, amelyet el kellett végeznie. A mi feladatunk az volt, hogy tojásból és márványból meszet kellett égetni, majd pár perc várakozás után fenolftalein indikátoros vízbe kellett tenni. Következő utunk egy előadóterembe vezetett, ahol egy előadáson vehettünk részt, amely a világ és az élet keletkezéséről-fejlődéséről szólt. Ezeket kísérletekkel demonstrálták.

Majd megnéztünk egy tűzről szóló előadást. Itt a lángfestésről, a különböző anyagok égéséről, illetve

égés során létrejövő melléktermékekről volt szó.

Végezetül ellátogattunk a kémikus játszóházába, ahol eltűnős illetve színváltós tollat készíthettünk magunknak. Kóstolhattunk fagyasztott tejszínhabot és fagyasztott popcorn is, amiket folyékony nitrogén segítségével készítettek.

Az én személyes kedvencem az első és az utolsó program volt, mert a laborban tapasztalatokat gyűjthettünk, és megnézhattuk, hogy milyen egy egyetemi laboratórium, a „játszóházban” pedig új dolgokat próbálhattunk ki és kóstolhattunk meg.

Utunkat a Nemzeti Tehetség Programban nyertes pályázatunkból valósítottuk meg.

Kasza Kristóf 9.a

NEMZETKÖZI SPORTFESZTIVÁL VÁROSUNKBAN

Ismerős az az érzés, amikor óra előtt 5 perccel tudod meg, hogy dogát írsz, és a maradék rendelkezésre álló időben próbálsz valamit a fejedbe verni? Hasonló érzés kerített hatalmába, amikor verseny előtt 1 nappal tudtam meg, hogy én is indulok a fesztiválon (csak a verseny előtt egy nap edzés semmit nem ér, viszont dogánál az az 5 perc sokat számít).

Szóval a történet, hogy Szentendrének vannak testvérvárosai Olaszországban, Angliában, Németországban és Franciaországban. A hagyományt folytatva, ebben az évben is megrendezésre került a nemzetközi sportvetélkedő, ezúttal itt, Szentendrán. Franciaországon kívül minden város összeállított egy 12 sportoló fiatalból álló csapatot. Szentendre középiskoláinak „válogatottját” a Refi részéről Both Marcell, Novák Milán, Tóth Dorottya, Tóth Johanna és Törköly Kinga erősítette.

A program hétfőn este kezdődött egy laza ismerkedéssel, ahol lélegzetelállító Rubik-kocka show-t láthattunk, valamint egy kvíz keretében mindenkit kicsit közelebből megismerhettünk. A csocsózás és pizzázás mellett végül csapatjátékokkal zártuk a napot.

Másnap atlétikai számokban mértük össze tudásunkat. Ez a nap egyértelműen a németeké volt, könnyűszerrel elvertek mindenkit, a magyar csapat pedig a második helyet tudta megszerezni. Délután parlamenti látogatással és dunai hajózással próbáltunk ízelítőt adni a külföldieknek Magyarországból.

Szerdán a csapatsportok következtek, a fiúk hőiesen küzdöttek fociban, ám a németeket ebben a számban sem sikerült maguk mögé utasítani, nem úgy, mint röpi-ben, ahol győzelmet arattunk fölöttük, rajtunk viszont az olasz csapat fogott ki, így mindkét-szer a második helyen végeztünk. Délután Szentendre múzeumaiban voltak feladataink, rappet írtunk, „billiárdoz-tunk” a Dunán, egyensúlyt gyakoroltunk és közben igyekeztünk minél jobban megismerni a Művészetek Városát.

Csütörtök volt a magyarok által várt nap, ugyanis az úszásé volt a főszerep. Nem hazudtol-tuk meg a nemzet vizes sportokban való kiemelkedő tehetségét: megnyertük a számot. Persze a wellness és a bowling sem maradhatott ki a napból, és még csodálatosabbá a záróünnepség tette, ahol kihirdették a 2016. évi Nemzetközi Ifjúsági Sportfesztivál győztes városát: SZENTENDRE!!!, az egyes országok legjobb férfi és női sportolóit, valamint a Fair-play díja-sokat. Az eseményt egy csocsózós, képnézegetős, beszélgetős, éneklős buli zárta, ahol az olimpiai 3. helyezett párbajtőröző Rédlí Andrással is találkozhattunk.

Összességében nagyon szórakoztató volt a verseny, köszönjük a szervezőknek, résztvevőknek, Köck tanár úrnak a felkészítést, bátorítást és azt, hogy minden programra eljött velünk, valamint Fazekas Annának a tolmácsolást, és a külföldiek önzetlen segítségét

Tóth Johanna 11.a

Olvasás éjszakája

2016. október 14.

Amikor 6-8 tanár szőnyeggel a hóna alatt, lampionokkal a nyakában, mécsesekkel fölszerelve, könyvhegyeket cipelve érkezik az iskolába, na, akkor ott várható az „Olvasás éjszakája”. Másrészt 40-50 kíváncsi szem-pár – főleg a kisgimnazisták köréből – kedvenc könyvét szorongatva baktat föl a lépcsőn kíváncsian várva, mi is fog itt történni. Hallgatók vagy fölolvassok? – zakatolnak a kerekék... Majd este 6 óra, nyílnak a tanteremajtók: – Tessék beljebb jönni! Csupa érdekes, izgalmas téma, lehet fölolvassni komolyat vagy humorosat. Lehet kérdezni, előadni, alkotni, vagy csak beszélgetni, ki mire érez magában bátorságot. Közben finom meleg gyümölcstea, keksz, a kezdeti izgalmak oldására, mára már megszokottá vált. Immáron 4. alkalommal rendeztük meg az „Olvasás éjszakáját”. Az idén „regisztrációs pultot” állítottunk föl, ahol érkezéskor egy kis kreatív lehetőség várta az arra vállalkozókat. Györgyi tanárnő és jómagam segítségével könyvjelzőket ké-

szíthettek előre kivágott részek összeállításával, csupán pár percre megszakítva a hagyományos programot. Volt mese és diavetítés Márta és Zsófia tanárnővel, vers-impro Judit és Kriszta tanárnővel, ismerkedhettek a Bibliával Ágota és Dominika tanárnővel, a történelmi és természetismereti érdekességek kérdéskörében pedig Hajnalka és Teréz tanárnő irányította a felolvasást és beszélgetést. A történelmi olvasmányokban való eligazodást idén lelkes törti szakkörös diákok is segítették Márta és Judit tanárnő mellett. Ajsa, Kata és Panna vállalták ezt az úttörő szerepet. Végül, de nem utolsósorban a diákok körében mindig nagyon népszerű humoros olvasmányok is helyet kaptak egy teremben Dávid tanár úr vezetésével. Hamar eltelt az idő, elfogyott a tea és a keksz... Olvasni és megbeszélni való maradt még bőven... Jövőre folytatjuk.

Mariann tanárnő

ADD MAGAD 72 ÓRA KOMPROMISSZUMOK NÉLKÜL

Ez nemcsak egy cikknek a címe, hanem annak a közös megmozdulásnak is, ami a három történelmi egyház szervezésében indult el ezen az októberi hétvégén. A program célja, hogy megmozdítsa a fiatalokat illetve bárkit, aki szívesen adja magát önkéntes munkára. A megnyitó ünnepségen, október 6-án Szontágh Szabolcs református lelkészétől az a fontos mondat is elhangzott, hogy ha semmink sincs materiális értelemben (aranyunk, kincsünk, pénzünk), akkor is tudunk segíteni: úgy, hogy magunkat adjuk, mégpedig önként. Nagyon szíves fogadtatás (limonádé, pogácsa, ajándék póló) után, minden csapat megkapta a projektjét egy borítékban. A 9. b osztály így kapta meg a XVIII. kerületi Bükk utcai bölcsőde kerítésének a festését.

Október 8-án, szombaton két csapatban indultunk neki a budapesti kirándulásnak. Az első csapat 10 emberrel előkészítette a terepet: ők voltak a drótkéfézők. (Szinte úgy hangzik, mint egy akciófilm címe.) A 2. csapat lett a festő csapat. Ismerd meg Budapestet! felkiáltással belevetettük magunkat a BKV örömeibe, és 2 óra alatt eljutottunk a XVIII. kerületbe, ahol nagyon kellemes környezetben projektvezetőnk, Anikó várt már minket, és megmutatta a műtárgyat: A KERÍTÉST! ÓRIÁSI VOLT! Hogy fogunk ezzel végezni délután 5 óráig? Pár perc eligazítás után, a csiszoló, drótkéféző csapat nekiállt

a munkának, és 2 óra alatt körbecsiszolta a kerítést, ott is ahol, később kiderült, már nem kellett volna. Túlteljesítettünk. 3 órától 5 óráig pedig a festő csapat végezte profin a munkáját. Itt már nem kentük le azt, amit nem kellett volna. Közben a kedves bölcsis nénik zsíros kenyérral, és igazi bölcsis teával kínáltak bennünket egy mini asztalon. Eltűnődtünk, milyen jó lenne ilyen mini pad az iskolában. És hogy ettől a teától-e vagy sem, de mindannyian egy pillanatra gyermekké váltunk, és magunkévá tettük a játszóteret is a jól végzett munka után. Máskülönben híresek is lettünk, mert a kerület összes újságírója készített rólunk fotókat, bár a tévés kolléga későn ért oda, és már nem tudott minket rávenni, hogy álljunk be egy felvétel kedvéért, és csináljunk úgy, mint ha festenénk. Kérem szépen, a becsület csak többet ér! A Bükk utcai bölcsőde vezetője nagyon örült és megköszönte a munkánkat. Nagy öröm számunkra, hogy jót tehattunk valakikkel, egy másik lakóközösséggel, és hogy ők hálásan gondolnak ránk. Újabb két óra hazafelé, s már fél nyolckor itthon is voltunk. Azt hiszem, aznap este senkit sem kellett ringatni. Hogy lesz-e folytatás? Jövő májusban a 72óra csapata Szentendrén szeretne projektet indítani. Velünk együtt! Add magad! Hát mi adjuk.

Szemkeő Dominika, a 9.b osztályfőnöke

Az ugráló gének nyomában -avagy milyen nyáron két hét egy biológiai kutatóintézetben?

„Jó mulatást a Harry Potterek között”- engedtek utamra barátaim, mikor Szegedre vettem az irányt, hogy egy tábor keretein belül eltöltsék két hetet az élettudományoknak áldozva. Abban a megtiszteltetésben részesülhettem ugyanis, hogy bekerültem a 30 Kárpát-medencei magyar diák közé, akik júliusban részt vehettek egy két-hetes kutatótáborban, a Szegedi Biológiai Kutatóközpontban. Egyik biológiaórán hallottam ezt a lehetőséget, hogy van ez a tábor, és gondoltam jelentkezem, miért ne. Nem hittem, hogy felvennének. De csodák-csodája, sikerült. Így hát útnak indultam némi kétséggel, de óriási lelkesedéssel. Nem csak az ismerőseim, én is tartottam attól, hogy nem fogom megtalálni a helyem, nem igazán éreztem, hogy elég lenne az agyi kapacitásom egy ilyen közegbe. Kicsit kételkedtem is, hogy tényleg nekem szól-e az a „felvételt nyert” feliratozású e-mail. Odaérve viszont elszállt minden kétségem.

Az első előadáson mondjuk nagyjából úgy éreztem magam, mintha a Holdon dobtak volna ki, több volt az idegen szó, mint amit ismertem, de az azt követőeket már érdeklődő figyelemmel követtem és legnagyobb boldogságomra talán még értettem is. A hangulat mindig fergeteges volt, amihez hozzájárult a társaság is. Fantasztikus közösség alakult ki a legkülönbözőbb emberekből, akik között ott volt a közös pont: a biológia szeretete. És lehet, hogy nehéz elhinni, de senkit sem az anyukája küldött!

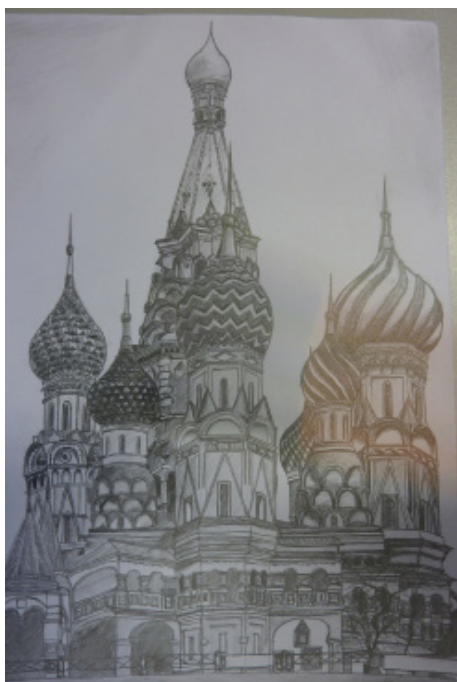
A két hét alatt több, mint 30 előadáson és gyakorlaton vehettünk részt az ország legelismertebb, legeredményesebb kutatóinak prezentálásában, a biológia minden terü-

letéről: genetikától kezdve a növénybiológián, az őssejtek és a rákkutatás világán át a sejt-, és mikrobiológiáig. Rengeteg új ismeretre tettem szert és annyit hallottam, amit az agyam már be se tudott fogadni. A sok-sok tanóra mellett elegendő szabadidőt is kaptunk, felfedezhettük a várost, megnéztünk mindent, amitől Szeged Szeged, így szórakozásból is jutott bőven.

A tábor a Straub Örökség Alapítvány az elkövetkezendő három évben minden nyáron megrendezi a Richter Gedeon Nyrt. jóvoltából, és szívből ajánlom mindenkinek, hogy jelentkezzenek! Ha szeretitek a természettudományokat, és gondolkodtok a továbbtanuláson, mindenképp próbáljátok meg, mert tényleg életre szóló élményt ad! Amellett, hogy rengeteget tanulhatsz, kapcsolatszerzésre is remek lehetőség, aminek később még hasznát lehet venni: referencia továbbtanuláshoz, álláshoz, illetve sok leendő szakmatársat ismerhetsz meg. Akik nem biztosak a dolgukban, azoknak is remek lehetőség, hogy bepillantást nyerjenek a kutatók világába, milyen is ez valójában és véleményem szerint megerősítést fognak kapni, mert a legközvetlenebb és legelkötelezettebb emberektől kaphatnak útbaigazítást.

Nekem rengeteget adott ez a két hét mind tudásban, mind gyakorlati ismeretekben és persze fantasztikus élményekben. Soha nem fogom megbánni, hogy vettem a bátorságot, és jelentkeztem. Szóval hajrá mindenki, jelentkezetek a következő években, és biztos vagyok benne, Ti sem fogjátok megbánni!

Kollár Virág 11.a

A HÓNAP RAJZA:

Döbrönte Tamás 10. b

Szeretettel meghívjuk
a Szentendrei Református Gimnázium
Áprily Lajos estjére,
ahol a költő 129. születésnapja alkalmából,
immár tizenötödik alkalommal
2016. november 10-én du. 16 órakor
verseket mondunk, énekelünk és zenélünk.
Mindenkit arra kérünk, hogy hozzon magával
akár zenét,
akár egy Áprily-szöveget vagy egy Áprilyról
szóló szöveget,
(lehet saját alkotás is), amit majd elmond vagy
felolvas.
Aki teheti, hozzon egy gyümölcsöt vagy sárguló
levelű ágat,
a november valamely muzsikáló gyümölcsét, s
egy szál gyertyát.

Gólyák az iskolában

Főszerkesztő: Kulcsár Márta **Olvasó-főszerkesztő:** Kulcsár Márta **Felelős kiadó:** Földi János igazgató
Aktuális számunk szerzői: Benkő Fanni 10.b, Dr. Puskás Áronné, Döbrönte Tamás 10.b, Harmathy Andrásné,
 Kasza Kristóf 9.a, Kollár Virág 11.a, Rudan Kata 10.b, Szemkeő Dominika, Szabó Réka, Szente Gréta 9.b,
 Tóth Johanna 11.a, Törköly Kinga, Gajdos Dóri 10.b
Fotó: Ferenczi Alpár és mások **Tördelés-technika:** Tiba Csaba, Szabó Réka
